

зи зунга отъ тозлук-отъ, Та варзи клета Ламія“. *М. 31.* Па си отиде у конюшница, Та си одв'рзе добрата коня, И го одв'рзе, и го убоде. *В. 312.*

Отврънж Отвѣрнж *гл. св. Отвръщамъ гл. да.* 1) отклоню, отклоняю: Прикаската що ми приказа сега не може мж отвърна за да не извърнж това дѣто съмь наумила. *Х. I, 27.* Филантъ, който гледа отъ поблизо, нежели сѣкый другый опасността, не може да я отвърне (*ne peut y remédier*). *Т. 272.* Съ това щеш да отвърнеш дете-то и избавишь отъ настинки и кремы. *Л. Д. 1869 р. 98.* 2) возвращу, возвращаю, въздаю чѣмъ либо за что либо: Ако те с дѹли замѣржт, (хавѣми-те) Ти им с жълтици отвръщаш. *Д. 52, 13—14.* Не отвръщай зло за зло. *А изъ этого значенія вытекають слѣдующія:* а) отомщу, мщу (*чаще съ „си“*): Връжи си червенко или повни си, че щж си отвърнж, щж си отъмъстѣ. *Ч. 136.* Слава той не закачаше, защото тя тѣрпѣше и не отвърщаше му. *З. 130.* Той искаше да ѳ отвърне за нейното равнодушнѣ. *Р. 96.* Никогы зла рѣчь не изпала отъ уста нмъ и зло да нмъ кажн или учини нѣкой си не отвращать му. *Гн. 187.* б) говорю на перекоръ, возражаю: Да даде Господь да си прѣхапешъ языкътъ (Клѣтва). Така калвать оногова, кой то отвръща или фѣфле сир. отговаря, кога-то го сѣдять. *Ч. 145.* Снаха-та наченала да крещи и хока нещастныйтъ старецъ. Той не смѣялъ да ѳ отвърне, а само въздишялъ съ наведена глава. *Л. Д. 1876 р. 182.* в) возражаю, отвѣчаю: Азъ ѳ отвърнахъ, че или съ вѣжъ ведно или никакъ нѣма да бѣгамъ. *Л. Д. 1874 р. 118.* Ето гу Стоянтъ де иде На Стана вели говори: „Добро утро ви любо хубава!“ Стана не може да одв'рне. *В. 263.* **Отвѣрнж са Отвръщамъ** са оставить, раздумать что либо (въ особенности о дурномъ): Нали мислеше той да напуца жена си, не е ли я още напусналъ? — Той са е отвърналъ отъ тая мисаль. **Отвръщане с. с.** отмщеніе, возраженіе: Пази ся да ти ся не роди желаніе за отвръщаніе за что-то то ще утрови доброто ти сръдце. *П. 8.* Кой знае додѣ може да заведе дѣте-то приука-та да ся вдава на наклонностьжъ за отвръщаніе. *Л. Д. 1872 р. 149.*

Отврътки Отвръки Отвратки *с. ж. мн. числ. отвѣтныи* визитъ, а въ особенности посѣщеніе послѣ свадѣбы женихомъ и невѣстою тестя и тещи (свадебный обычай) *см. Безс. 206.* Ядцачъ фѣ година-та да хи пдемъ на гости и на отвратки. *Д. S. 7, 15.* Момковы родители ведно съ свѣчжъ свадбенажъ порѣдѣ надвѣчярь отивать на „отвѣрки“ у невѣстныи родители ведно съ младажъ си снѣжжъ, кой носи кравай или млинъ, завить съ мѣсаль, а младоженецъ носи шулясто гърне или отъ оловъ, пълно съ палинкжъ. *Пк. 130.* Виното си исподвать като вода цѣла зима: хеле Боже мой, по зимни селски свадѣб, годи, засе-